

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 22

ΓΙΓΑΝΤΙΣΜΟΙ

Λαϊκός γίγας εισήλασεν εις τὸ καφενεῖον Πετρέλλη διὰ νὰ δολοφονήσῃ τὴν... εἰκόνα τοῦ Βενιζέλου.
Τὸ δολοφονικὸν ἐν τούτοις σχέδιον ἀπέτυχε, καθότι οἱ προσδραμόντες χωροφύλακες ὡς μὴ τελούντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Πολυχρονοπούλου ἀντὶ νὰ χειροκροτήσουν τὸν γίγαντα ὡς ἐθνικὸν ἥρωα, ἐπυροβόλησαν ἐναντίον του καὶ τὸν ἐφόνευσαν.
(Κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἐδῶ λαϊκῶν ἐφημερίδων, μὲ μικρὰν συμπλήρωσιν)

ΑΤΡΩΤΗ Κ' Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ

Ἐνας «γίγας» λαϊκός
— ὁ ἄνω εἰκονιζόμενος —
ἐκτελῶν διαταγὰς
ὡς δαιμονιζόμενος

Ὁρμησε πρὸς τὸ μουράγιο
καὶ ἀφρίζων καὶ μηνύων
μῆκε μὲ πολὺ κουράγιο
στοῦ Πετρέλλη τὸ καφενεῖον.

Λένε, πῶς τοῦ εἶχαν πῆ
ἠθικορρυθμίτες ἐταῖροι
πῶς στοῦ καφενεῖο ὑπῆρχε
μιὰ εἰκόνα τοῦ Λεφτέρη.

Πούταν σκάνδαλο σωστό
καὶ τοῦ εἶχαν ἀναθέση
μ' ἓνα τρόπο ἥρωικὸ
νὰ τὴ βγάνη ἀπ' τὴ μέση.

Λοιπὸν μῆκε μέσα ὁ «Γίγας»
κι' ὅτι βρῆκε ἐμπροστά του
μὰ καθρέφτες, μὰ καρέκλες,
κτύπαε μὲ τὰ κέρατά του.

Τὴν εἰκόνα ὡς τόσο ὁ δόλιος
δὲν μποροῦσε νὰ τὴ φτάξῃ
κι' ἀφρίζε ἀπ' τὸ κακὸ του
καὶ ἐπῆγε νὰ πλαντάξῃ.

Μαζευτήκαν τότε ἀπ' ἔξω
τῶν Συλλόγων οἱ πρωτάτοι

καὶ στοῦ Γίγαντα ἐφώναζαν
— Μωρὲ κοίτα, φκιάσε κάτι.....

Ἄν στη Κηφισιά ἐσώθη
ὁ ἴδιος κι' ἡ κοκόνά του,
Ἄς δοκιμασθοῦμε τώρα
πάνω στὴν εἰκόνα του !...

Μὰ εἶχε ἀποκάνει ὁ γίγας
κ' ἔλυσαν τὰ γόνα του.
Κ' εἶπε : Ἄτρωτος ὁ ἴδιος
ἄτρωτη κ' ἡ εἰκόνα του...

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

(Δικάζεται κάποιος ποὺ ἐπεχείρησε
νὰ διαταράξῃ τὴν ψυχικὴν καὶ σωμα-
τικὴν ἡρεμίαν κάποιου χήρας).

Πρόεδρος.—(στὴ μηνύτρια) Λέγε
μου λοιπὸν κυρά, τί σοῦ ἔκαμε
αὐτὸς ὁ κύριος ἐδῶ ;

Ἡ χήρα.—Νά, ἰγὼ κὺρ Πρόεδ-
ρι τομοῦδαμ στοῦ σπίκιμ. Πά
στοῦ ὑπνοῦμ ἄκσα σαματὰ τοῖ
ξύπν'σα. Πιτάχτια ἀπάνω, πάησα
στοῦ παναθύρ' λουγιάζου του
ποῦ πδοῦσι τὰ μαρμακλίτσα γιὰ
νὰ μπῆ σπίκιμ.

Βάζου τὸ' φουνές, παίρνου σὶν
τουν χαμπάρ.

Πρόεδρος.—Δηλαδή, ἤρχετο μὲ
κακὸν σκοπὸν ;

Ἡ χήρα.—Ἐμ, μὲ καλὸ σκοπὸ
'ρχόνταν μαθές ;

Πρόεδρος.—Ὡστε ἂν δὲν ἐφώ-
ναζες εἶχε σκοπὸ νὰ εἰσχωρήσῃ
στοῦ σπίκι σου ;

Ἡ χήρα.—Ἐδγέτε δείχταν τὰ
πράματα.

Πρόεδρος.—(στον κατηγορούμε-
νο). Σήχω ἀπάνω κατηγορούμενε.
Γιατὶ ἤθελες νὰ μπῆς σὲ ξένο
σπίτι ;

Κατηγορούμενος.— Ἰγὼ κὺρ
πρόεδρι εἶχα τσοῦξ' καμπόσα τοῖ
πάνω στ' ἄλαδά μ' λάδιψα τοῦ
σπίκι.

Πρόεδρος.— Πῶς λάθεψες τὸ
σπίτι. Ἡ μηνύτρια λέγει ὅτι προ-
σπαθοῦσες νὰ πηδήσῃς τὰ κάγκε-
λα....

Κατηγορούμενος.— Ἐν ἦνταν
κάντζλα κὺρ Πρόεδρι, μὸ κατ πα-
ληόξυλα ἦνταν....

Πρόεδρος.—Ὅτι καὶ νὰ ἦταν,
τί δουλειὰ εἶχες ἐσὺ νὰ πηδᾷς σὲ
ξένο σπίτι....

Κατηγορούμενος.— Ἐμ νά....
χήρα γυναῖκα ἦνταν, εἶπα ν' ἀνα-
ρουτήσου μαθές τίλονγια τὰ περνᾷ.

Πρόεδρος.— Ἄ! ἀλτροῦιστικὸν
ἐνδιαφέρον. Καὶ περιμένες νὰ νυ-
κτώσῃ, νὰ κοιμηθῇ ἡ μηνύτρια
γιὰ νὰ δείξῃς τὸ ἐνδιαφέρον σου,
ἔτσι ;

Κατηγορούμενος.— Ἐ τζιμοῦν-
ταν κὺρ Πρόεδρι, ἀ τζιμούνταν ἔθὰ
μέπρι χαμπάρ γῆ καχπέ... Οὐλῖς ἡ
χήρας ἔ τζιμούντι τ' νύχτα....

Πρόεδρος.— Βλέπω ὅτι εἶσαι ἐν-
τροβῆς σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα....

Ἡ χήρα.—Κὺρ πρόεδρι, ψέμμα-
τα λέγ' ἰγὼ τομοῦμ....

Πρόεδρος.— Τελοσπάντων, κα-
τηγορούμενε, προσπάθησες νὰ
μπῆς στοῦ σπίκι της, γιὰ πὸ λόγῳ ;
Λέγε τὴν ἀλήθεια....

Κατηγορ.—Κὺρ πρόεδρι, ἡ λό-
γους ἦταν ποῦ νόμζα πῶς χήρα
γυναῖκα μαθές, ἔ θάλγι ὄχι. Στο
χοροῖό μας, κάνουμι γὰρ γιὰ
γυναῖκα.

Ἐ, εἶπα τοῖ γὼ, χήρα εἶνι, πᾶ
τοῖ βουλιφτοῦμ....

Ἐν εἶχα κακὸ σκοπὸ κὺρ
πρόεδρι. Ἄ μοῦλιγὲ ναι μὲ γειάτε
τοῖ μὲ χαράτε. Ἄ μίλιγὲ ὄχι
θάφιβγα.... Ἐμ εἶτοῦτ' γῆ καχπέ,
μηδὲ ναι μηδὲ ὄχι εἶπι μὲ. Μὸ
πάτσι το' φουνές τοῖ πῆρασί μὲ
μυροῦδιά....

Πρόεδρος.— Τώρα πηγαίνεις
λοιπὸν μέσα, μὲ γειά σου καὶ μὲ
χαρά σου.

Κατηγορ.— Ἄδκα κὺρ πρόεδρι,
ἀφοῦ ἔ γίντι τίπουτα. (στὴ χήρα)
Μίλι τοῖ σὺ ρὲ καχπέ, γίντι τί-
πουτα μαθές ;

Πρόεδρος.— Σιωπή!...

Κατηγορ.— Μὴ τσινυγᾷς τὰ κου-
ρίτσια, μὴ τσινυγᾷς τὸ' παντριμέ-
νες, μὴ τσινυγᾷς τὸ' χῆρας, ἔμ ντὰ
θὰ γίνι τοῦ χάλι μας!...

ΔΙΧΩΣ ΡΙΜΕΣ

Η ΚΑΠΕΛΛΟΥ

Μιά καπελλού πανέμορφη, φραουλομαγολάτη με στήθη όπου μοιάζανε σαν δύο μπάλες χιόνι πού ξεπετιώνταν μέσαθε περιστεριών μυτίτσες, σέ ξομολόγο διάβηκε να πη τα κρίματά της. — Λέγε παιδί μου λεύτερα τὸ βάρος τῆς καρδιάς σου! "Όσο βαρύ κι' ἄν φαίνεται τὸ ἀμάρτημα τ' ἀνθρώπου ἀνάλαφρο σὸν πούπουλο περῶ ἀτὰ μάτια Ἐκείνου πὸν κρίματα ἀβάσταχτα καθήμερὰ χωρναίει. — Παπᾶ μου εἶμαι καπελλού.

— Καλή ναι ἡ δουλιὰ σου. — Ὡς τόσο νιόθω μέσα μου τὸ αἷμα πυρωμένο. κι' ὅταν κανένας μορφονεὶδς ταραξῆ τὴν καρδιά μου ἀφίνω τὰ καπέλλα μου καὶ ξενοχτῶ μαζύ του. — Τρανὸ εἶναι τ' ἀμάρτημα, μὰ θάθελα νὰ ξέρω πόσες φορὲς γλεντιοκοπᾶς, πόσες φορὲς τὸ χρόνο. Παιδί μου, πὼς βουβαίνεσαι! Μήπως σὲ κάθε μῆνα; Βουβή καὶ πάλι στέκεσαι, κακὸ σημάδι τοῦτο. Οἱ στοχασμοὶ μου ἄν εἶναι ὀρθοὶ κάθε βδομάδα μήπως; Πάλι τὰ μάτια κόρη μου, σὴ γῆ τὰ χαμηλώνεις. Μήπως παιδί μου, ... τι νὰ πῶ! γλεντᾶς τὴν πᾶσα μέρα; — Νάτανε ἔτσι, πάτερ μου, βάρος τρανὸ δὲν θάχα... — Μὰ, τί; Μὴν τύχη δυὸ φορὲς... Ἀνέβαινε παπᾶ μου!...

Παπᾶ, σὲ βλέπω σκεφτικό. Ποιοὶ νάναι οἱ λογισμοὶ σου; — Ὡ! Μὰ τὸ ράσσο πὸν φορῶ, δὲ σκέπτομαι τὸ γλέντι μὰ κι' ὁ Θεὸς σου ἔδωκε τὴ κράση ὁποῦ ἔχεις. Ὅμως πολὺ μὲ θύμωσες πὸν ψέματα μοῦ εἶπες. — Ἐγὼ παπᾶ μου ψέματα; — Μὰ βέβαια, παιδί μου! Εἶπες πὼς εἶσαι καπελλού κι' ἀναλογιέμαι τώρα πὼς δὲν σοῦ μένει οὐδὲ στιγμὴ καπέλλα γιὰ νὰ φτιάξης!...

Η ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Θέλεις νὰ ἔχης πάντοτε τὸν διάβολο μαζύ σου; πάρε γυναῖκα πλάι σου καὶ πέσε καί... κοιμήσου.

"Αν δῆς τὴν γυναικοῦλα σου νὰ σὲ πολυχαϊδεύη, νὰ ξέρης κακομοίρη μου πὼς κάτι μαγειρεύει.

Παπᾶς ἄν πᾶν σπῆ σου ἀνοίξε τὰ στραβά σου καὶ μὴ τοῦ ἐμπιστεύεσαι οὔτε τὴ πεθερὰ σου!

"Αν πανδοθεῖς καμμιὰ φορὰ φρόντισε πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἀκόμα κι' ἀπ' τὰ στέφανα—νὰ στήσης μὰ καριόλα!

Τὴ στραβομάρα στὸν τυφλὸ τοῦ κάκου μὴ γυρεύετε ζητήστε τὴν σ' ἐκείνονε πὸν πάει καὶ παντρεύεται.

ΚΑΒΑΦΙΚΟ

ΠΕΡΙΨΥΤΟΛΟΓΙΑ

Δὲν εἶμαι ποιητής, οὔτε καὶ ὑπῆρξα Ποτὲ τοιοῦτον ζῶον... ἱερὸν "Αν ἔγραψα ποτε τ' ἀπεκήρυξα Πλέον πρὸ πολλοῦ. Ἐπίσης τὸ παρόν. "Αν εἰς τὸ μέλλον θέλω κινδυνεύσει Ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην τῶν λεπτῶν Οὐκ οἶδα. Δὲν μπορεῖ νὰ προφητεύση Κανεὶς τὸ μέλλον πλέον — μετὰ Χριστόν... Καὶ πρὶν ἤδη τὴν σκέψιν ταύτην κάμω Τὸ μέλλον ἤλθε! Γράφω τὸ λοιπὸν Πρηνής. Ὑψῶνω Πύργους εἰς τὴν ἄμμο Καὶ κρούω, κρούω τὰς θύρας τῶν κωφῶν. Οὐδεὶς ἔτεινεν οὐς εὐήκοον, εἶδος Ὁρθόσητον αὐτὴ γαῖδουρινόν... Ἀλάχ! Ἀλάχ! Θεὲ σὺ τῆς καταγίδος... Κατάπεμψον ἡμῖν τὸν κεραυνόν!

Ἄγ. Παρασκευὴ 1933

X. ΧΑΡΗΣ

Ο ΑΓΩΓΙΑΤΗΣ

Εἰς χωρὶκὴν μέλλουσα νὰ ὑπανδρευθῆ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωριοῦ δίδει συμβουλὰς. — Κόρη μου, ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ἀκολουθῆ τὸν ἄνδρα τῆς. — Αὐτὸ παπᾶ μου νὰ μὲ συγχωρῆς δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάνω. — Καὶ γιὰτὶ κόρη μου; — Μ' ἀφοῦ ὁ ἄνδρας μου εἶναι ἀγωγιάτης....

ΣΤΟΝ ΠΕΤΡΙΝ

Βρὲ παιδί κὺρ Πετεινὲ τί μοῦ γίνεσαι Μὴδ' ἀκούεσαι μὰ τὸ ναι μὴδὲ φαίνεσαι. "Ἐγίνες... περιοπῆς κι' ὦ, σαπρισί!... ἔχει γούστο νὰ μᾶς πῆς πώχης μόνο σὺ μνηστή!...

ΑΘΩΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

"Ἐτυχε νὰ βρεθῶ σ' ἓνα ἐμπορικὸ καὶ παρηκολούθησα μὰ ἄθῶα συζήτησι.

— Μιὰ μελαχροינוῦλα χωρριανὴ Ἀσωματιανή, σφυγτοδεμένη καὶ παχουλὴ, ὡς εἴκοσι χρονῶν. Φαίνονταν σὸν νιόπανδρην, τετραπέρατη καὶ ἐλεύθερη. Μπαίνει μέσα, κάμει τὴν ἐκλογὴ τῆς καὶ ἀρχίζει τὸ παζαράκι με τὸν πρᾶματευτῆ, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦσε.

Τὸ γούστο τῆς ἔπεσε πάνω σὲ μὰ φανέλλα κλαδωτὴ καὶ πολὺ χτυπητῆ.

Τοῦ κάκου προσπαθοῦσε ὁ ἔμπορος μὲ ὅλην τὴν λεπτότητα νὰ τὴν πείσῃ ν' ἀλλάξῃ γνώμη. Ἐκείνη αὐτὴ καὶ μόνον ἐννοοῦσε νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἀρχίζει τὸ παζάριμα.

— Πόσα θαμντόγς μπύριμα πρᾶματιπῆ;

— 16 δραχμάς τὸν πήχυ.

— Ποιὺ ἀπὸ βόδς εἶσι! Θὰ μ' τοῦ πριάγς πγῖδ κατὸν γιὰ νὰ μὲχς πάντα.

— Μὰ κριόλα μου εἶναι δύσκολο.

— Σὺ σὰ θέλς εἰς τὸν χέρς εἶναι.

— Μὰ εἶναι ἀδύνατον!

— Πριάστου σὺ, τὸ θὰ καταλάβς γὼ τί ποῦμᾶ εἶμι. Θὰ σ' φέρου τσάλλς κουτῆρες, οἴλουν ντοῦν Ἀσώματου.

Ὁ ἔμπορος ὑποχωρεῖ, μένουσιν σύμφωνοι καὶ ἀρχίζει νὰ μετροῦ.

Μιὰ-δυὸ... πῆχες....

— Στάσου, στάσου, μὴν ἀβγιάζισ, τὸ τρέβαλις πάνω, πάνω, πρὶν μέσα εἶναι τοῦ σουστὸ τὸ μὴν τραβᾶς.

Νάσι δίτσους, τὸ γὼ ἄμα φχαριστηθῶ θὰ μὲχς καθήμερινὰ μὰ πὸχς! τὸ καλὸ ποῦμα!

Ὁ ἔμπορος ὑποχωρεῖ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ἔτσι ἔμειναν καὶ οἱ δύο εὐχαριστημένοι.

(δ. ρ.)

ἈΝΑΠΟΔᾶ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Νάσαι ὑπηρέτης καφενεῖου, νὰ σὲ φωνάζῃ ὅλος ὁ κόσμος γκαρσόνι καὶ νάχεις γυναῖκα, πέντε παιδιὰ καί... πεθερὰ στὸ κεφάλι σου.

Νάσαι δοῦλα, νὰ βγαίνει ἡ ψυχὴ σου στὴ σκάφη, καὶ νὰ σὲ λένε Σουλτάνα.

Νάσαι σωστὴ μαῖμου καὶ νὰ σὲ λένε Ἄγγελο.

Νάχεις πεθερὰ σὶδ σπῆτι σου πὸν νὰ σοῦ δημιουργεῖ νύχτα μέρα ἱστορίες, καὶ νὰ λέγεται Εἰρήνη.

ΠΤΩΧΕΥΣΙΣ

Πληροφροῦμεθα ὅτι ἡ ἀμάρτυρος ἐταιρία κρατικῶν ἐκμεταλλεύσεων «Παναγῆς Κοινῆς. Μεταξὺς καὶ Σία» εὑρίσκεται ἀπὸ πτώχευσιν.

"Ἐνας ἄνθρωπος κερασφόρος δχι μόνον ἐπικίνδυνος δὲν εἶναι, ἀλλὰ τουναντινὸν εἶναι καὶ ὑποχρεωτικός. Ἐνα ζῶον ὅμως κερασφόρον ὅπως τὸ βῶδι, εἶναι πολλακίς ἐπικίνδυνον.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

(Μετὰ γαλλικῶν ἀντιστοιχῶν λέξεων καὶ ὀρων).

Βάθος: Ἡ βαθύτης, τὸ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας μέχρι τῆς βάσεως, δηλαδὴ τοῦ πάτου. Γαλλιστί: profondeur. Τὸ τρομακτικώτερον βάθος ὄλων εἶναι τὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἐξ ἑκατομμύρια δούλοι πρόσπαθοῦν νύχτα μέρα νὰ τὸ πληρώσαν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνουν.

Βαθύρριζος: Ὁ ἔχων βαθείας ὀφίτας καὶ μεταφορικῶς ἐπι-ἐθίμου, ἀρετῶν ἢ ἐλαττωμάτων ἢ φανατικὴ προσήλωσις εἰς αὐτά. Γαλλιστί: Qui a des racines profondes. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ γενναιοδορία ἡμῶν τῶν Μυτιληναίων καὶ ἰδίως τῆς ἀριστοκρατικῆς λεγομένης τάξεως, εἶναι βαθύρριζος.

Μεταδίδεται ἀπὸ πατέρα εἰς υἱὸν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Βάκτρον: Ἡ ράβδος, ἡ βακτηρία, τὸ στήριγμα. Γαλλιστί: bâton.

Κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη ὄλαι αἱ κυβερνήσεις ἐν Ἑλλάδι, εἶχαν τὸ βάκτρον καὶ τὸ στήριγμα τῶν.

Τὸ στήριγμα τοῦτο τὸ ἀπετέλουν πότε δύο τρεῖς συνταγματάρχοι καὶ πότε μερικοὶ ἀνθυποδεκανεῖς.

Τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τὸ στήριγμα εἶναι οἱ λεγόμενοι γίγαντες.

Βαρέλιον: Σύλινον στρογγυλὸν ἀντικείμενον χρησιμεῖον διὰ τὸ ἔλαιον, τὸν οἶνον κ.τ.λ. Γαλλιστί: baril. Τὸ βαρέλιον ἐν Μυτιλήνῃ εἶναι σύμβολον εὐγενείας καὶ δι' αὐτὸ ὅσα περισσότερα βαρέλια ἔχει τις, τόσον αὐξάνει καὶ ὁ βαθμὸς τῆς εὐγενείας του.

Πάντως, τοῦτο εἶναι προτιμώτερον βεβαίως ἀπὸ τὸ κέρατον, τὸ ὁποῖον ἀλλοῦ θεωροῦν ὡς σύμβολον εὐγενείας.

ΞΕΡΟΒΟΡΙ

Ξεροβόρι ἔξεσπασε ἐπροχθὲς τὸ βράδου λὲς κ' οἱ Σατανάδες οὐρλιαζαν τοῦ Ἄδη. Δένδρα καθὼς λένε πλεῖστα ἐξερριζώθησαν καὶ πολλὰ φουστάνια γυναικῶν ὑψώθησαν.

Καπνοδόχη ἀρπάχτη ἀπὸ σπῆτι δίπατο... Κι' ἔγιναν καὶ λίγες σόκιν ἱστορίες γιὰτὶ κάτι ἄνδρες πούχαν βγῆ περίπατο ἄθελα τρακάραν πάνω σὲ κυρίες.

Καὶ σὲ κάποιας χήρας — πὸν δὲν θὰ ὀνομάσω γιὰτὶ εἶνε χήρα ἀπ' τὰς σεμνοτέρας. — Στὴν αὐλή, εὐρήκαν τὸ πρωί, ἓνα ράσσο... Λέτε νὰ τὸ πῆγε κατὰ 'κεῖ ὁ ἀγέρας;...

ΝΤΑΪΔΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Ἄμάν
ρὲ Ἀνά-
στω μου,
κράκ ἔκα-
νε ἡ καρ-
δούλαμου
τόμου ἀν-
τίκρυσσά
τὸ λυπη-
στερόν θέ-
μα.

Ρὲ καὶ
πού κα-
ταντήσα-
με ἡ Νεο-
Ἕλληνοι
περικα-

λῶ...! Νὰ γλέπησ ἀθρώπους
πολὺ καθῶς πρέπει καὶ ἀρμο-
διάζει, νὰ στέκονται μπροστά
στὰ καπινοπωλεῖα καὶ νὰ τρέ-
χουνε τὰ σάλια τους ἀφρὸς
περιθαλάσσιος, ἔνεκα ὅπου
κορτετζάρουνε τὰ ἐνδομύχως
τοῦ καπινοπωλείου βρισκόμενα
τσιγάρα, ἐννόησες.

Ραγίζει τὸ κατακάρδιο τ' ἀ-
θρώπου νὰ γλέπει τὴν ἀτσιγα-
ρία τῶ θεριακῆδων ἀφὲ ἑνός,
καὶ τὴ μοβόρα ἀπάθεια τῶν
καπινοπωλεῶν ἀφὲ ἑτέρου.

Λοιπὸ πού λὲς ρὲ Ἀνάστω
μου, ἀντάμωσα τὸν Μῆτρο τὸ
Τσίπουρα, ποῦχε τὰ χέρια στῆς
τσέπες τοῦ πανταλονιοῦ του
κ' ἔγλεπε τὰ τσιγάρα σάν πῶς
γλέπει ὁ σκύλος τὸ λουκάνικο.
'Ανεστενάζε, κ' ἄχνη ἔβγαίνε
ἀφὲ τὸ στόμα του..

— Γιατί ρὲ ἀνεστενάζεις, τοῦ
λέω, καὶ βγαίνει καπνὸς ἀφὲ
τὸ στόμα σου ;

— Καπνός ; Ποῦντος ρὲ
Νταῆ, μοῦ λέει, νὰ τὸν ρου-
φήξω !...

— Ὅχι ρὲ τοῦ λέω, ἡ κου-
βεντα τὸ φέρνει μαθές.

'Ἐτσι λέει τὸ τραγοῦδι, τὸ
ξέχασες ;

«'Ανεστενάζω βγαίν' κα-
πνός»...

— Δὲ βγαίνει ρὲ μοῦ ἀπην-
τῆ, καὶ ν' ἀνεστενάζης καὶ νὰ
μὴν ἀνεστενάζης... Νέρωνας θὰ
γένω, νὰ βάνω φωτιά σ' οὐλα
τὰ καπινοπωλεῖα νὰ γιομίση
καπινὸ οὐλο τὸ νησί, καὶ νὰ
ρουφήξῃ ἡ φτωχολογιά μέχρι
πατοῦνα....

Τὶ τὰ κρατᾶτε ρὲ μοβόροι
καπινοπολεῖοι καὶ τὰ βάνετε καὶ
βιτρινηδόν, δηλαδῆς περὶ δια-
φήμισις, τόμου δὲ δυναζόμε-
στε νὰ δώσουμε μιὰ ντουζίνα
δραχμάδες καὶ νὰν τὰ πάρουμε ;
Νταῆ, βάσταμε καὶ θὰ γένω
Νέρωνας...

Τὸν τράβηξα ρὲ Ἀνάστω μου
ἀφὲ τὸ καπινοπωλεῖο, μὰ ρά-
γισε τὸ κατακάρδιό μου ἔνεκα
πού εἶναι θεριακῆς κ' ὅταν
τραβοῦσε τὸν καπινὸ, τὸν ἔβγα-
νε ἀφὲ τὴν πατοῦνα του.

Κύττα λοιπὸ ρὲ Ἀνάστω μου,
φκιάσε καμμιά λιανοεπιθεώρησι
στῆς τσέπες τ' ἀφεντικοῦ σου
καὶ βόλεψέ μας ἀφὲ κανένα
κουτί Καραβασίλη ὄχι γιὰ
ἄλλο τίποτις, μὰ γιὰ νὰ συνε-
κρατήσω τὸν Μῆτρο τὸ Τσί-
πουρα ἀφὲ τὸ νὰ γίνῃ Νέρωνας
νὰ βάνῃ φόκο στὰ καπινοπω-
λεῖα καὶ νὰ γιομίση οὐλο τὸ

ΣΑΝ ΕΧΕΙΣ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ

Σάν ἔχεις μιὰ μικρὴ δική σου
πὸ ὠραῖο ἄλλο δὲν ποθεῖς
"Ὅπου κ' ἂν πᾶς κ' εἶναι μαζὺ σου
"Ὅπου ἂν βρεθῆς... θὰ βολευθῆς !
Σάν ἔχεις δυὸ μαζὺ ἀράδα
Τίς κάνεις ὅπως τὰ ζουρ-φίξ
καὶ δυὸ φορὲς τὴν ἑβδομάδα
πηγαίνεις... ἀναμίξ.

Σάν ἔχεις τρεῖς—τριπλὸ εἶν' τὸ τζάνι
Τὸ ἓνα γιὰ τὴ μαγειριά !
Τὸ ἄλλο γιὰ τὸ σαλονάκι
Τὸ τρίτο γιὰ... πλουστειριά !
Σάν ἔχεις τέσσερις, τί ἀστεῖο
ἂν εἶναι ὅλες πεταχτές.
'Ανοίγεις χοροδιδασκαλεῖο
καὶ κάνεις γκροῦπ μ' αὐτές !...

Σάν ἔχεις πέντε... Μπάγια νὰ ἦσαι
Θὰ κάνῃ ἡ μπάγια σου φαλλίτ
'Αν ἔχεις ἕξ θὰ θεωρηῆσαι
Σουλτὰν Χαμίτ... Σουλτὰν Μετζήτ.

'Αν πάλι δὲ καμμιά δὲν ἔχεις.
Καὶ τὴ νομίζεις περιττή,
Σημαίνει τότε πῶς... δὲν ἔχεις
ἐν τάξει κάτι τί...

Ἐπιθεωρητῆς

ΧΙΩΤΙΚΟ

Θεούλη μου, πόσο εἶμαι φοβισμένη.
— ἔλεγε ἡ μικρὴ Ἀννέτα—στὸ Μπουρλή.
Αὔριο ἡ μαμά μου ἡ καὶ μὲν
κατὰ πού εἶπεν ὁ γιατρός, γεννοβολεῖ.

— Γεννοβολεῖ ! Μὰ εἶσαι στὰ σωστά σου ;
'Αδύνατο παιδί μου ἔτσι νᾶναι
τέσσερα χρόνια λείπει ὁ μπαμπᾶς σου
Δίχως μπαμπᾶ, ἡ μάνας δὲ γεννᾶνε !

— Κι' ἂν λείπῃ ὁ μπαμπᾶς μου, τάχα τί,
δὲν ἔχῃ σημασία αὐτὸ τὸ πράμα.
Δὲν μὲ γελᾶς ἐμένανε, γιατί
σὲ κάθε δέκα μέρες στέλνει γράμμα !..

ΜΕ ΠΟΣΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙΣ

Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ Σ' ΕΝΑ ΠΑΡΝΤΟΝ

— Παρντόν, κύριε... Σᾶς πά-
τησα.

— Ἐγὼ κύριε, νὰ σᾶς ζητή-
σω παρντόν.

— ὦ ! παρντόν !

— Παρακαλῶ !

— Παρντόν, κύριέ μου !

— Παρακαλῶ, τίποτε !

— Παρντόν !

(Καμμιά ἀπάντησις).

— Παρντόν !

(Στραβοκύτταγμα μὲ... γρου-
λισμό).

— Παρντόν !

— Μά... προσέχετε λοιπόν !

— Παρντόν !

— Βλέπε μπροστά σου, χρι-
σιανέ μου !

— Παρντόν !

— Ὁχά ! στραβέ !

— Παρντόν !

— Τὴν τύφλα σου !..

— Παρντόν !

— Για δέ ! Ἐγὼ, χ... μὲς στὸ
παρντόν σου, ἄ !...

ΠΛΩΜΑΡΙΤΙΚΟ

ΕΙΔΑ ΤΣ' ΕΠΑΘΑ

Τοῦ καλουτσαῖρ γι' Ἀντρίκου
πῆγι σκί Ἀθήναις ἄ ψνήσ' γιὰ τὸ
μαγαζίντ κίπουτα.

'Ἄμα πῆγι, πῆριντουν μ'σαφίρ γι'
ἀξάδιρφούσιντ γῆ Γιάννις.

Τοῦ πορνὸ σκώθτοι γι' Ἀντρίκου
τοῖ χτινίζουντ στοῦ κατρέφκι.

Τοῖν κ' ὠρα, σκώθτοι τοῖ Γιάννις,
τοῖ καθὼς πέρνα ἀπὶ πίσουντ... κινά-
ζιντ ἓνα...

Γι' Ἀντρίκου εἶνι μίλι κίπουτα.

Χτινίθτοι, ἄνξι κί, πόρτα τσ' ἔφγι.

Κάπουτι στοῦν κάπουτι, μπαίν' σκί
πόρτα τριχάτους τοῖ λαχανιασμένους
τοῖ φουνάζι τ' Γιάννις.

'Ἄμα φάντοι γῆ Γιάννις γι' Ἀντρί-
κου εἶνι ἓνα... τοῖ λέγιντ :

— Νὰ πάρι τουν τσ' εἶδα τσ' ἔπαθα
ἄ τὸν φτάξου !..

Κλ.

νησί καπινός.

'Ἐννόησες περικαλῶ, τὰ λυ-
πηστερὰ θεάματα ;

Νταῆς

Ο ΚΟΥΤΟΣ

(Ἀφιερῶνται στὸν ἠθικὸ
ουθμὸ)

Στὸν κόσμῳ ὅλα γιατρεύονται
τί θέτε, τί γυρεύετε
καὶ μόνο ἄνθρωπος κουτὸς
ποτέ του δὲ γιατρεύεται.

Ὁ παλαβὸς μὲ τὸν καιρὸ
γνώσι μπορεῖ νὰ βάλῃ,
μὰ τὸ κεφάλι τοῦ κουτοῦ
μένει κουτὸ κεφάλι.

'Ἐτσι πού λέτε ἐγνώρισα
κάποιο κουτὸ μιὰ μέρα
ἀπὸ θεόκουτο μπαμπᾶ
θεόκουτη μητέρα.

Τὸν γνώρισα ἀπὸ μικρὸ
γέρασα ἐγὼ, γέρασ' αὐτὸς
μὰ ὡς τόσο ἐξακολουθεῖ
νὰ εἶναι πάντοτε κουτὸς !

Καὶ κάτι πειὸ παράξενο
πού ἐντύπωση μοῦ κάνει :
'Ὅσο τὰ χρόνια του περνοῦν
ἡ κουταμάρα αὐξάνει.

Καὶ βλέπω τίς συνέπειες
σχεδὸν σὲ κάθε βῆμα του
καὶ λέω : τὴν κουταμάρα του
θὰ τὴν τραβᾶ ὡς τὸ μῆμα του.

Εἶδα κουτούς, μωρὲ παιδιὰ
μὲ κεφαλὴ ἀγουρίδα
μὰ σάν καὶ τοῦτο τὸν κουτὸ,
ἄλλο κουτὸ δὲν εἶδα !..

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τοῦ σύγχι μύγι πέρασι

εἶδι του, τοῖ γέλασι.

Τσιφαλέτα δὲ χουρέτα,

πουδαρέτα δὲ χουρέτα,

οὐραδέτα χουρέτα !

'Ἐβαζιττα, τσῆγλυφτιττα.

Τι εἶνε ;

'Ακόμα δὲ μὲ κατάλαβες ;

Τι κρέμα ! !

(δ.ρ.)

'Αρωματικὰ Σαποῦνια

ΜΕΤΑΞΑ

ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ

ΛΑΪΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

«Στραβὸς βιλὸνα γύριβγι

μέσα σιν' ἀχυρώνα

τσ' ἡ κ' φὸς τοῦν ἔλιγι

ιδῶ κουντᾶ βροντᾶ».

(Λέγεται γιὰ κείνους πού ἀνασκα-
βάνουν δουλειές ἀπ' τίς ὁποῖες δὲν
νιώθουν τίποτα).

«Κλάν' ἡ νοικουτούρ'ς

χέξ' ἡ μουσαφίρς.»

(Σημαίνει ὅτι ἀπ' τὸ παράδειγμα
τοῦ οἰκοδεσπότη, κανονίζεται καὶ ἡ
συμπεριφορὰ τῶν καλεσμένων του).

— «Τὶ σ' λείπ' κασιδιάρ' ;

— Μαργαριταρένια σκούφια».

(Λέγεται γιὰ κείνους πού πασχί-
ζουν ν' ἀποκτήσουν ἀνόφελα πράγ-
ματα τῆ στιγμῆ πού δὲν ἔχουν τὰ
ἀπολύτως χρειζόμενα).

«Ἡ νύχτα γιννᾶ ἰπίσκουπο

τσ' ἡ ἀγῆ Μητροπουλίτ».

(Δηλαδῆ πολλὰ πράγματα μπορεῖ
νὰ συμβοῦν μέσα σὲ μιὰ νύχτα).

ΣΟΒΑΡΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Συνειργάσθη προχθὲς ἐπὶ μα-
κρόν, διασχίζων συνάμα τὴν
προκουμαίαν μας ὁ κ. Νομάρχης
μετὰ τῶν συμπολιτῶν κ. κ. Φω-
κιανοῦ καὶ Κόττιερου.

'Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς συνερ-
γασίας ταύτης ἐτηρήθη ἀπόλυ-
τος μυστικότης.

'Ἐγνώσθη ἐν τούτοις ἐξ ἀσφα-
λοῦς πηγῆς ὅτι τῆς συνεργασίας
ταύτης κατέστη ἤδη ἐνήμερος τη-
λεγραφικῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν
Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκος.

Τὸ μοναδικὸ κέντρο
γιὰ τοὺς μερακδιῆδες τοῦ
καλοῦ ρακιοῦ καὶ τῶν λου-
κουλείων μεζέδων εἶνε ἡ

“ΑΙΓΛΗ”

διότι διευθύνεται ἀπὸ τὸν
γνωστὸ μας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΟΥΦΛΟΥΖΕΛΛΗ

'Ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ σπῆτι σας,
λέγετε πάντοτε τὴν ἐξῆς προσευχὴν :
Καὶ διαφύλαξέ με Κύριε, ἀπὸ τὰ
βῶδια καὶ ἀπὸ τοὺς καταδιώκοντας
αὐτὰ χωροφύλακας.

Βούρδουλας

ΚΥΡΙΑΚΗ

26 Νοεμβρίου 1933

Το Φύλλον Νο. 2.

Διεύθυνσις:

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΑΕΦΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

Έτησία Δρ. 100
Έξάμηνος » 55

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Έξωτερικού
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

Τηλέφ. 341

ΓΗ ΒΑΛΑΚ'Σ
Κ'ΔΟΥΝΑΤΟΥΣ

Μιά φουρά γή κ'δρ Παναγιουτάκ'ς γίν'ται μ'τσούνα μι τούν αζάδιρ-φου τ' του Ντρινέ. Ίτσείνους ἴβαλι γ'ντισ'α ρούχα τσι γάζαδιρ-φός-ι-τ' ντύθ'ται καζάλ', τσι γυρίζαν σ' τ' μαχαλάδης. Από π' πρηνούσαν τ'ς βάζαν τὰ μουρά στ'ν γκάτσα, τσι φουνάζαν «άλέστα λιμουριά». Τού κασκέτου τ' Ντρι-νιέ άλλαξι θουριά απ' τὰ λιμό-νια, τσι τὰ ζ'μιά τρέχαν άπάνου στή μ'τσούνα τ' τσι τ'ν κ'άναν δυό παραδιώ. Γή κ'δρ Παναγιουτάκ'ς πάλι έπαθι τσ' ἴτσείνους τὰ ἴδια, τσι γή μ'τσούνα τ' στράβουσι, τσι τ'όνα τού μάτι τ'ς βρέθ'ται σι μύτη τ'.

Σαρσαλινίσιαν οί γι'άθρωπ' άπ' τ'ς λιμουριές τσι μπλουχτήκαν μες σι μι ά πόρτα. Γοί ν'κουτσοί βγήκαν σι σκάλα, τσι σ'άν πούν-ταν γή ν-μέρα τ'ς φουνάξαν νά περάσιν νά κάτσιν άπάνου στου ζάτου. Τ'ς δώσαν άπ' ένα κοννιάκ τσ' ύσπρα άρχίσαν τσι τ'ς πειρά-ζαν. Ένας άπ' τ'ς μ'σαφιρ'δης, κ'νιάδ' μιτ'σμένους, κόλλ'σι κουν-τό στου Βαλάκ' τσι τούν ἴλιγι χουρατάδης. Ίτσείνους δέν ἴβγαζι μ'λιά άπ' τού στόμα τ' γιά νά μήν προουδουθί. Γή μ'σαφιρ'ς, σ'άν καλουγνουρ'στηκαν, γυρίζ' τσι ρουτ'ά τού Βαλάκ', πόσου μ'νώ είνι, γιати ἴβλιπι τούν τσοίλαρου τ' φουσκουμένου. Ίτσείνους δέν ἴβγα-λι πάλι μ'λιά άπ' τού στόμα τ'. Τόπουσι γή μ'σαφιρ'ς ξιθαρεΰ'ται τσι πασπάτιπι τ'ν τσ'λιά τ' Βα-λάκ', πά τσ' έχ' κανένα μαζιλάρ'. Τσι σ'άν είδι πους δέν έχ' τέπου προάμα, θάριπι πλιά γι' άθριπους πους είνταν άγγαστρουμέν' γ'ναί-να, τσι τούν είπι πους θά κ'άν' διουμηλιάρ'κα. Γή Βαλάκ'ς καμά-ροννι, τσι πού τσι πού έμπ'ζι τσι κανένα κ'άνανου. Η γάζαδιρ-φός-ι-τ' κάθουντον τσι λόγιαζι πού θά πάγ' αυτή γή δ'λιά.

Οί γι' άλλ' είνταν ξιροί στα γέλια τσι κ'άναν σιργιάν'. Γή μ'σα-φιρ'ς τού χαβάν τ': 'Απ' τή μι ά χουρατήγι τσ' άπ' τ'ν άλλ' πα-σπάτιπι τ'ν τσ'λιά τ' Βαλάκ'. Σ'άν είδι πλιά τσ' άπουδι, άπλών' τού χέρι τ' τσι τραβ'ά τ'ν μ'τσούνα τ' κ'δρ Παναγιουτάκ'.

Νά στραφτή γή μ'σαφιρ'ς νά δη τ'ν άγογιουμουτ'νάρα τ' Βα-λάκ' μι τ'ς μπουγιές πασαλ'μέν' άπ' τή μ'τσούνα, ούγρ'άντ'σι γι' άθριπους τσι κατρατσ'λι σι ούλ' τ' σκάλα, τσι π'ηρι τ' άνάπλαγα. Άπι τόπισον έπαθι, τσι δέν είδι πλιά τ'ν ύγειά τ'.

Βασίλειος 'Αποίκος

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΛΜ „

Φ. Κασιάνη : «'Απ' τούτου τού θίασου δέ καταλάβαμι τίπουτα».

Μ. Κουρτζή : «'Εβγήκα ά-σπροπρόσωπος».

Γ. Λαζανά : «'Η συνηγορία εις τας λιμενικας επιτροπας δέν ομοιά-ζει διόλου με εκείνων των δικαστι-ρίων».

Π. Ρούσου : «'Ακόμη θά έν-τρυφατέ εις την μελέτην των βό-θρων ;»

Άνδρ. Σεφτελή : «'Θά τους πάρη ο διάβολος».

Ι Στεφανίδου : «'Διά τὸ ζήτη-μα αυτό θά δημοσιεύσω έντός λί-γου μίαν έντοιβήν (διατριβήν)».

Γ. Μωραίτου : «'Μούπαν πώς έχει άρρωστο τὸ παιδί του άπό ά-στρακόμερμον (διστρακίαν)».

Άν. Κασιάνη : «'Θκός μας άθρουπους είνι, γι' αυτό ψήφσα «ναί»».

Γ. Τριανταφυλλίδου : «'Εδω-κα λέυκην ψήφον συμβολίζουσαν τήν... άγνότητα της ύποθέσεως».

ΣΑΡΑΝΤΑΜΕΡΟ

— Γιατί άρνεΐσαι τὸ φιλι-κυρά ποῦ σου γυρεύω ;
— Γιατ' είναι σαραντάμερο διαβάτη, και νηστεύω.

— Μά φώς μου δέν με έννωσες! έγώ θά σε φιλήσω και έτσι τὸ άμάρτημα γιά μένα θά κρατήσω.

'Εσύ σεμνή κι' άκίνητη τὰ μάτια σου θά κλεισης θά σε φιλήσω τότ' έγώ μά σὺ δέν θά φιλήσης.

— Με συγχωρεΐς διαβάτη μου μπορώ νά βεβαιώσω πώς την άρχή σ'άν κ'άνης σὺ έγώ θ' άποτελειώσω!

Γυναίκα όποῦ δέχεται τή πρώτη σου τή λῦσι θά θέλη και τή δευτερη θά θέλη νά φιλήση.

— Αϊ! τόσο τὸ καλλίτερο δέν έχω άντιρρήσεις γιати διπλνώουν τὰ φιλιά και σὺ άν με φιλήσης.

Κάνε κυρά τὸ ψυχικὸ γιαιτ' είναι άμαρτία σκέψου πώς σώζεις μι ά ψυχή χαλνώντας τή νηστεία

Τις προσαγές της 'Εκκλησι'ας γιά μι ά στιγμή στοχάσου δεΐξε και σὺ άλτρουΐσμὸ κυρά, και θυσιάσου!

Ω τή θρησκόληπη κυρά! σ' ένα στενὸ παράμερο πόσες φορές χαλάσαμε μαζὸ τὸ σαραντάμερο!

ΠΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ

ΟΙ ΦΑΡΣΕΡ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

— Κλινική Σαλατέλλη αὐτοῦ ;
— Μάλιστα.
— 'Ο γιαιτρός σὸ τηλέφωνο ;
— "Όχι, ἡ νοσοκόμος.
— Σ'ας παρακαλῶ δεσποινίς νά πήτε τὸν γιαιτροῦ νά έτοιμάση μι ά κλίνη γιά τή... σκόλα μου ἡ όποία είναι έτοιμόγεννη!

— Δικηγορικὸν γραφεῖον Κορτέση ;
— Μάλιστα.
— 'Αν μοῦ κάνουν μήνυσι επί άνα-τροπή τὸν καθεστῶτος θά σ'ας βάνω δικηγόρο μου και νά τὸ ξέρετε!

— Γραφεῖον 'Αθανάσογλου ;
— Χά... χά... 'Αθανάσογλους.
— 'Ο ἴδιος σὸ τηλέφωνο.
— Ἴδιος μπέ...
— Τζάνιμ, άγουρόλαδος δέν έχει έφέτος ;
— Μάνα σου, έχει έσιόγλου έσιέκ!

— Γραφεῖον Κουρτζή ;
— Μάλιστα...
— 'Η λιμενική επιτροπή σ'ας έκ-φράξη τὸν θαυμασμὸν της διά τήν δράσιν σας εις τήν ύπόθεσιν τοῦ Λιμένος.

Εὐσταθίου - Σεφτελῆς αὐτοῦ ;
— Μάλιστα.
— 'Εχετε βέβαια σιμιγδάλι, βου-τυρο, ζάχαρη ;
— Πώς, πώς άπ' όλα...
— Τότε ψήστε ένα χαλβ'ά και έρ-χομαί...

— 'Ο ἱαιτρός Πασχαλίδης ;
— Μάλιστα...
— Μι ά κατεπίγουσα έγγχείρισις.
— Λοιπόν ;
— Λοιπόν συνεννοηθεΐτε με τὸν κ. Χ' Λεωνίδα, ποianoῦ σειρά είναι άβριο γιά νά ξέρα...

— Τὸ σπίτι τοῦ κ. Π... ;
— Μάλιστα.
— Ποιός σὸ τηλέφωνο ;
— 'Ο κ. Π...
— 'Η ύπηρέτρία σας είναι πρώτης τάξεως φροῦτο!

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Γκαρσόν, μι ά μερίδα όρνιθα...
— Τι μέρος προτιμά ο κύριος ;
— "Ας είνε πόδι...
— Δεξιό, ἡ άριστερὸ παρακαλῶ...

'Όταν βλέπετε βωδι, στρίβετε σὸ πρώτο σοκάκι πού θά βρεθῆ μπρο-στά σας.

ΞΕΝΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΟΛΑ ΔΙΟΡΘΩΝΤΑΙ

Εΐταν κάποτε σὸ Μάντσεστερ ένας νέος πλούσιος, ώραιος και 25 ετών. Μία μέρα παρουσιάζεται σὸ γραφεῖο τοῦ πατέρα του και τοῦ λέγει.

— Μπαμπά θ'άθελα νά παν-τρευθῶ.

— 'Όλ ράϊτ, εΐπε ο πατέρας. Γιατί όχι ; εΐσαι σ' ἥλικία. Για νά γυρευῆς μόνος σου θά πεί ότι τήν βρήκες τή νύφη αΐ ;

— Ναι, μπαμπά.

— Και ποιά είναι ἡ νύφη μου ;

— 'Η μις Πέγγουϊν...

— 'Η μις Πέγγουϊν! 'Αδύνατο παιδί μου.

— Και γιати αδύνατο πατέρα ;

'Η μις Πέγγουϊν είναι άπό οικο-γένεια, με προΐκα, με άνατροφή με ύπόληψη, έπειτα οί γονεΐς της είναι οί καλύτεροι φίλοι σου.

Σκέφθηκα λοιπόν πώς θά ἦσουν πολὺ ευχαριστημένους...

— Κάθε άλλο. Σοῦ λέγω ότι δέν μπορείς νά τήν πάρεις.

— Μά γιати !

— Διότι...
— Διότι ;...
— 'Επιμένεις νά τὸ μάθης ;

— Ναι.
— Λοιπόν, παιδί μου, δέν μπο-ρεΐς νά τήν πάρης γιати... είναι... αδερφή σου.

'Ο νέος κατάλαβε ότι ο πατέρας ειχε δίκαιο, άφηκε τήν μις Πέγ-γουϊν και ἦρε μι άν ἄλλη τήν μις Ροβινσών. Μόλις όμως άκουσε τὸ όνομά της ο πατέρας ειπε ότι κ' αυτή δέν μπορεί νά τήν πάρη γιά τήν ἴδια αΐτια.

'Ο νεαρός τζέντλεμαν ύπέθεσε ότι ο πατέρας του τὸν κοροΐδευε κ' άπεφάσισε νά μιλήση της μη-τέρας του. Πηγαίνει λοιπόν, τή βρίσκει και της λέγει ότι θέλει νά πάρη γυναικα.

— Μπαρβὸ παιδί μου, τοῦ λέγει εκείνη. Και έχεις καιμά σὸ μάτι ;

— Ναι, και γι' αυτό άκορβῶς θέλω νά σοῦ μιλήσω. Στην άρχή σκέφθηκα τή μις Πέγγουϊν, μά ο πατέρας μου ειπε πώς είναι ά-δερφή μου.

— Κατόπιν σκέφθηκα τή Ροβινσών, μά ο πατέρας μου ειπε πώς κ' αυτή είναι αδελφή μου.

— 'Α! έτσι σοῦ ειπε ;

— Ναι, μητέρα.

— Αϊ λοιπόν παιδί μου, μη δίνεις καιμά σημασία στα λόγια τοῦ πατέρα σου. Πάρε όποια άπ' τις δυό προτιμάς. Γιατί, αυτές οί δυό μπορεί νά είναι κόρες τοῦ πατέρα σου, έσύ όμως δέν εΐσαι γνός τοῦ

('Από τὸ 'Αγγλικόν)

ΤΥΠΟΙΣ
ΚΥΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
"ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ."